

Protokol pro zápis kvalitativního dotazníku

Číslo

-

Datum 21. 3. 2012

Skupina divadla

HaDi

Vaše jméno Michaela Dragounová

Demografické údaje o respondentovi

Věk

22

Pohlaví ženské

Studium studentka VŠ (psychologie, genderová studia) Povolání banka

- Jak trávíš volný čas?
- Volný čas trávím na prvním místě s přítelem a na druhém se psem.
- Jaké místo ve Tvém životě zaujímá kultura, protože nějaké asi ano když chodíš do divadla?
- Kultura zaujímá určitě velký prostor, ale řekla bych, že ji řadím tak na páté místo v tom žebříčku mé zábavy.
- Pokud vyhledáváš nějaké kulturní akce tak jaké a jak často? Jaký druh zábavy Tě nejvíc táhne?
- Nejvíc mě táhne divadlo a koncert. Různé žánry, ale volím spíš klasiku.
- Takže koncerty vážné hudby?
- I to, ale není to nutný. Řekla bych, že je to půl na půl s nějakým středním proudem.
- Co Tě ovlivňuje při výběru kulturního programu? Když máš volný večer a řekneš si, že někam půjdeš, co Tě ovlivňuje při výběru toho, kam půjdeš? Znájí nebo nějaké doporučení z televize.
- Určitě se podívám na recenzi. Zajímá mě v neposlední řadě určitě i cena. A zajímá mě, s kým se toho budu účastnit.
- Necháváš se ovlivnit výběrem svých známých nebo taky sama hledáš aktivně,
- Nechám se spíš ovlivnit výběrem známých, ale ne za každou cenu. Nešla bych do něčeho, do čeho vím, že nechci jít.
- Jak často chodíš do divadla?
- Poslední dobou myslím, že poměrně často a řekla bych, že je to dvakrát za měsíc. Ale možná to přeháním.
- A nejčastěji do jakého?
- V současné době nejvíc do HaDi.
- Když jdeš do divadla, dáš na radu známých, že už něco viděli a doporučí Ti to anebo Tě ovlivní, když vidíš nějakou recenzi?
- Myslíš HaDi?
- Jo.
- Do HaDi jdu když nabízí moje kamarádka levný lístky a když chci jít na něco...
- Chodíš teda v doprovodu?
- Ano, v doprovodu. Sama chodím, ale málo kdy, ale velmi ráda.
- A v tom případě když jdeš s někým, máš po tom představení dejme tomu nějaký rituál, že s ním jdeš dejme tomu na pivo nebo víno a povídáte si o tom?
- Nemám rituál. Ale určitě mám poznatek, ať už je to divadlo, kino cokoli. Když se odtam odchází vždycky je ticho a neví se co říct. Ale rituál nemám. Je mi jedno, jestli jdeme domů nebo na pivo. Je mi to jedno.
- Spíš to pak neprobíráte...?
- Jo, následně to určitě probíráme. Ale než přijde ta otázka, „jak se ti to líbilo“, chvíli to trvá. Ať je to s kamarádama, s kamarádkama, s rodičema, ať je to s přítelem, je to tak vždycky.
- Co divadlo v jiných městech? Byla si už někde jinde v divadle?
- Než jsem začala chodit s přítelem, tak jsem častěji...nejčastěji jsem navštěvovala hostující divadla v Brně. A většinou pražský divadla. A to, že teď chodím do HaDi je způsobené opravdu tím, že on to má rád.
- Vzpomeň si na nějaké představení, z kteréhokoli divadla, které Tě nadchlo nebo naopak znechutilo?
- Znechutilo, nemůžu říct. Můžu říct jedině nebavilo, bylo to představení v Husa. A velmi nadchlo a bylo by to určitě pražský divadlo, ale nemůžu říct jedno. Určitě toho bylo víc. A co

mě i nebavilo, tak bylo představení Národního divadla, ve Stavovském divadle, nebavilo. Ale nikdy jsem nebyla v divadle, které by mě znechutilo.

- Jak bys charakterizovala divadlo, které Tě nudilo?
- Buď to bylo bez příběhu, myslím si velmi špatně zpracovaný anebo to bylo na mě příliš alternativní, příliš moderní. A příliš dramatický.
- Takže máš raději, jak si sama říkala, ten střední proud?
- Ano, střední proud, klasiku.
- V tom případě, kam by si zařadila to HaDi na té stupnici mezi tou alternativou a tou klasikou?
- HaDi si myslím, že je alternativní. Nicméně si myslím, že je blíže střednímu proudu než třeba Husa. Já jsem často chodila do Husy a musím říct, že představení v HaDi se mi líbí víc. Ale jsou tam představení, ke kterým se nestavím kladně, pozitivně. Právě z toho důvodu jak jsou dramatický, jak jsou alternativní. Spíš ani ne alternativní u HaDi, ale dramatický.
- Měla si už někdy chuť z divadla vyloženě odejít?
- Jenou, v té Huse, na tom představení co mě nudilo.
- A odešla si?
- Ne, neodešla.
- Udělala bys to? Myslíš si sama, že bys to v budoucnu někdy udělala?
- Jo, myslím si, že jo. Kdyby mě to tak moc znechucovalo nebo nebavilo, tak jo.
- Už si se setkala ty sama s reakcí publika, která Ti přišla vyloženě v té situaci nevhodná?
- Ano. V Huse, když jsem byla na premiéře „Smím prosit lady Macbeth“, tak vedle mě seděl pán a vedle něj seděl režisér představení Martin Huba a tomu pánovi se to pravděpodobně nelíbilo. Vůbec nezatleskal ani jednou, to mi připadalo k premiéře velmi nevhodný. I k tomu, kde seděl.
- Takže Tě to hodně...?
- Styděla jsem se za toho pána, i když jsem ho neznala.
- Máš nějaký nejsilnější zážitek spojený s divadlem, intelektuální, emoční?
- Nemyslím si, že bych někdy byla na divadle, který by mě tak uchvátilo, že bych na něj ne nemohla zapomenout, ale... Mám takový zážitky spojený s koncertama, ale asi ne s divadlem.
- Co je na těch koncertech ta věc, která to spustí tu silnou reakci? Jestli to umíš nějak pojmenovat?
- Asi bych řekla charisma toho interpreta. Je to takový klišé. Možná velmi dobrá hudba. A dál nevím...asi tak jak jsem řekla.
- Jak vnímáš styl oblékání v těch jednotlivých divadlech, na koncertech? Jak moc se to podle Tebe mění?
- Velmi! Ty rozdíly jsou podle mě velké. A myslím si, že ne úplně všichni diváci je vnímají. A ne vždy se oblékají patřičně.
- A co Ti víc vyhovuje, jaký ten styl?
- Určitě klasický.
- Takže obléknout se pěkně...
- Společensky jít do divadla.
- A jak v tomto případě vnímáš to HaDi? Vyloženě oblékání publika v HaDi?
- Určitě jako tu druhou alternativní variantu, kam se člověk obléká uvolněněji, ležerněji. Nicméně nemyslím si, že je nutné jít do HaDi nebo jiného divadla otrhaný nebo špinavý. Někteří lidi to tak mají.
- A ruší Tě to, když stojíš třeba o té přestávce?
- Nemám to ráda.

- Jak bys Ty sama charakterizovala publikum HaDi, přijde ti jako nějaká jedna skupina?
- Myslím si, že tam jsou velmi často mladí lidi. A že tam jsou studenti, ale myslím, že určitě neopomenutelnou část zastávají i lidi nijak zvlášť nespécifikovatelní. Úplně normální lidi středního věku. I staršího, ne staršího, spíš středního věku, kteří jdou do divadla. Nicméně já osobně si myslím, že tam jdou na popud mladší generace. Dítě jim řeklo: „Je to fakt dobrý, běž se tam podívat.“
- Když si například dáváš to víno, kde se cítíš líp? Ve foajé toho koncertního sálu, kde jsou ti lidé lépe oblečení a jsou to třeba starší lidé. Nebo ve foajé toho HaDi, kde jsou ti mladší?
- Já se líp cítím v klasickém divadle. V té první variantě.
- Co Ti ten klasický koncert dává víc, oproti tomu HaDi.
- Primárně mě uspokojí už to, že jít do divadla je větší svátek. Jít do HaDi pro mě znamená obléct si pěknou halenku a dát si pěkný šátek na krk. Jít do velkého klasického divadla pro mě znamená mít dvě hodiny na to učešat se, hezky se obléct a vzít si boty na přezutí. Je to určitě větší svátek. Lidi se tam chovají jinak, chovají se slušněji a na tomhle já si poměrně hodně zakládám. Je to taková moje libůstka, takže tohle si užívám a tohohle si v tom divadle všímám. Mám raději tu atmosféru toho velkého divadla, ten křišťálový lustr. Mám radši tu pompéznost.
- Na čem si byla naposled v HaDi?
- Na „Poruše“.
- Jak se Tobě líbila?
- Nelíbila. Bylo to pro mě velmi nepříjemný. Velmi dramatický. Každopádně divadlo bylo zajímavý. To se mu nedá upřít. Bylo to zajímavý, nevšední, ale já jsem z toho neměla opravdu příjemnej zážitek.
- A co tam nejvíc vadilo?
- Zvraty. Dramatický výkřiky. Rychlej slet pohybů, světel, výkřiků, sprostý slova, křik. Já mám raději ty uhlazený formy.
- Máš spojené nějaké představení s knižní nebo filmovou předlohou? A přiměla Tě knižní předloha nebo představení přečíst si tu knihu anebo naopak jít na to představení?
- Určitě jo. Častěji je to kniha, která mě přiměje jít do divadla. Než divadlo, které mě přiměje číst knihu. Ale ve většině případu se mi líbí, ať už je to divadlo nebo kniha, ta první verze, se kterou jsem se potkala.
- Takže srovnáváš ty dvě verze?
- Určitě.
- To co sis v hlavě vytvořila...?
- To mě poznamená jako první.
- Co ty a divadlo a film. Čemu dáváš přednost? Filmu nebo divadlu?
- Kdybych měla častěji možnost, a příležitost chodit do klasického divadla bylo by to rozhodně divadlo. Ale v mojí současné situaci je to film.
- A z jakého důvodu?
- Z toho důvodu, že jednak těch představení, na který bych ráda šla, v Brně není dostatek. V Praze by to určitě bylo jiný. Jednak určitě z toho důvodu, že není úplně tolik lidí, kteří by s semnou šli rádi do toho klasického divadla než do HaDi. I když jak jsem říkala, ráda jdu do divadla sama, ale ne pokaždé. A už i z finančních důvodů.
- Takže lístky ti přijdou...?
- Já když jdu do divadla tak chci být v první řadě.
- Takže to už je finančně celkem znát, že?

- Ano.
- Máš nějaké oblíbené herce, režiséry, divadelní autory? Máš nějaké idoly,
- Asi nemám. Měla jsem nějaké idoly, ale ti mě většinou zklamaly. Takže co se mi aktuálně líbí, je nahodilí. Většinou to záleží, jestliže jdu třeba na představení, který se mě velmi líbí, tak ti herci potom jsou na nějakou dobu mými oblíbenci. Ale nemám nikoho, že bych Ti řekla, že můj oblíbený herec je Petr Novák, to ne.
- Takže děkuji za rozhovor.